

jeg, at jeg tør sige med nogen Erfaring — vist, at Bygningsloven for Kjøbenhavn hidtil ingenlunde er bleven fulgt i alle dens enkelte Bestemmelser, men naar disse ikke ere blevne fulgte, da er det netop, fordi de indeholdt en saa urimelig Mængde Detail, og fordi man ikke har kunnet paase, at disse detaillerede Bestemmelser overholdtes. Og jeg er nu bange for, at det Samme vil blive Tilfældet, idetmindste paa flere Punkter, med den nu foreslaaede Lov. Men det er ikke heldigt at give saadanne Lovbestemmelser, om hvilke man forud veed, at de ikke ville blive fulgte.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser har jeg kun nogle ganske faa Bemærkninger at gjøre, som jeg, da de dog have en almindelig Karakter, tror, høre ind under denne Sagens 1ste Behandling. — Jeg har da for det Første den Indvending at gjøre imod det foreliggende Lovforslag som imod den allerede bestaaende Bygningslov for Kjøbenhavn, at det altfor meget gjør Borgerne umyndige, at det for meget stiller dem under Opsigt og forlanger, at de skulle spørge om Tilladelse med Hensyn til Ting, som kunne være det Offentlige fuldstændig ligegyldige, istedfor at man burde nøies med at paalægge Bygningshaandværkerne en egentlig Forpligtelse til at følge de paagjældende Bestemmelser og mulkere dem alvorligt, naar de overtraadte samme. Hvad der gjør det omhandlede Tilfyn fra Bygningskommissionens og Bygningsinspektørernes Side end mere byrdefuldt, det er, at det benyttes som en Leilighed til Beskatning. Naar man nemlig beder om Tilladelse til at foretage en eller anden lille ubetydelig Forandring ved sin Bygning, da maa de Herrer ikke tro, at man faar Tilladelsen gratis; nei, Vidnesbyrdet om, at man har bedt om den, betaler man med 4 Rd. Men, naar nu en Bygningsforandring f. Ex. kun er 5 Rd. værd, saa kan det vel fortaas, at en Guseier derved let ledes til at undlade at spørge, om han maa foretage den

paagjældende ubetydelige Forandring, der efter al Sandsynlighed ingenlunde vil blive opdaget af Nogen. Hvor kan det f. Ex. erkjendes for nødvendigt eller rimeligt, som det er fastsat i Lovforslagets § 12, at jeg skal spørge Stadsbygmesteren om Tilladelse til, naar jeg i en Del af min Kjælder vil opbevare, lad mig sige, Smør eller Vin, da at lade sætte et Skillerum i den af Bræder eller Lægter. Efter § 12 skal Stadsbygmesteren ikke desto mindre spørges derom. Det vilde naturligvis ikke falde Nogen ind at adstille Behoefesrum med Bræder eller Lægter, medmindre det da skulde være for efter den gammeldags Lægemethode at indespærre Sindsyge indenfor dem. Man bruger netop i Kjælderleiligheder kun at anbringe saadanne Skillerum for at anvende det Frastilte til Natrum eller lignende Lofalter; men nu gad jeg dog, naar man ikke maa sætte et saadant Skillerum uden at spørge Stadsbygmesteren derom, gjæne vide, hvad Interesse det Offentlige har af, om jeg har et Skillerum mere eller mindre i min Kjælder. — Det har glædet mig i Lovforslagets § 21 at finde en bestemt Forfrist om, at Kommunen skal kunne expropriere Bygninger osv. ikke blot til nye Anlæg af Gader, men ogsaa til en bedre Ordning af Gader og Beie. Noget Egnende staar vel ogsaa i den nujældende Lov, men jeg vilde inderlig ønske, at Bestemmelsens Gjentagelse vil bringe Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse til ogsaa virkelig at bruge denne Bemyndigelse. — Jeg skal endnu tillade mig et Par Ord med Hensyn til det Spørgsmaal, der er behandlet i Lovforslagets § 50, nemlig Spørgsmaalet om Fabrikforstenerne. Maaffe har det forekommet ærede Medlemmer, at det er en vel streng Bestemmelse, som Lovforslaget i saa Henseende indeholder, forlagvidt det nemlig derved paalægges, at alle saadanne Stortene skulle opføres til en Høide af mindst 35 og indtil 50 Alen over Jordfladen. Jeg vil imidlertid gjøre opmærksom paa, at der dog findes en ikke uvigtig Indskrænkning i dette Vaalæg, idet det kun skal gennemføres